

виждалъ: лицето ви не ми е съвършено непознато, то ми направи изнайнапредъ впечатленіе; но не знаѣхъ дѣ въ сѣмъ видѣль: вашата паметъ ще помогне може бы на моята.“

Тогази Телѣмахъ му отговори съ едно очудванье размѣсено съ радость. „И азъ, като вы гледамъ, са намѣрвамъ въ сѣщото положеніе срѣщо васъ. Виждалъ сѣмъ вы, познатъ ми сте, но не могъ да си припомнѣхъ да ли въ Египетъ, или въ Тиръ.“ Тогази този Финикіанинъ, както человекъ който са пробужда сутринъ, и си припомня малко помалко издалечъ бѣгливыя сѣнь който исчезнѣхъ при събужданьето му, извика тосъ часъ: „Вый сте Телѣмахъ съ когото Нарбалъ направи прѣятелство слѣдъ връщаньето ни отъ Египетъ. Азъ сѣмъ неговъ братъ, за когото безъ сумнѣніе той ще ви е говорилъ много пѣти. Азъ вы оставихъ въ неговитъ рѣцѣ слѣдъ похода въ Египетъ: нужно бѣше да отидѣхъ прѣзъ море въ прочутата Бетика (а), при Хиркулесовитъ стѣпнове. И тѣй азъ малко вы видѣхъ, и не трѣба да са чудите дѣто мѣчно можихъ да вы познаѣхъ изъ найнапредъ.“

Виждамъ добръ, отговори Телѣмахъ, че вый сте Адоамъ. Тогази азъ на кратко са видѣхъ съ васъ; но познавамъ вы отъ разказытъ на Нарбала. О каква радость дѣто могъ да са научѣхъ отъ васъ новины за единъ человекъ който сѣкогы ще бѣде за мене толкози возлюбленъ. Все въ Тиръ ли е той? Не търпи ли той нѣкоя жестока обида отъ страна на подозрителнаго и варварина Пигмаліона?“ Адоамъ отговори като го пресѣче: „Знайте, Телѣмахе, че благонаклонната сѣдба вы довърри на человекъ който сѣкакъ ще има грижа за васъ. Азъ ще вы заведѣхъ въ острова Итака, преди да отидѣхъ въ Епиръ, и братѣтъ на Нарбала, не ще е помалко вашъ прѣятелъ отъ сѣщаго Нарбала.“

Тѣй като рече, той сѣгледа че ожидаемыйтъ вѣтъръ наченѣ да духа; той заповѣда да истеглѣхъ котвытъ, да распустихъ платната и да цѣпнѣхъ съ лопа-

---

(а) Бетика веде името си отъ рѣката Бетисъ, днесъ Гвадалквивиръ. Бетика е днешна Андалузія.